

betingelsesviis tiltræde, idet jeg nemlig, hvis det her bliver vedtaget, at der skal være 2 Artilleriecompagnier istedetfor eet, maa søge tilveiebragt en Forandring i det aarlige Contingent af Mandstab til Artilleriet. Der er nemlig ved Bestemmelsen af Artilleriets Styrke ikkun taget Hensyn til den Afgang, der skal finde Sted til det ene Compagni paa Bornholm; men naar der skal være 2 Compagnier, saa bliver Afsangen af Artillerister og Trainconstabler til Bornholm saa bethdelig, at den aarlige Tilgang bør gjøres større, naar ikke Byrden skal komme til at hvile altfor tungt paa Landets øvrige Artillerister. Saafremt altsaa det høie Thing skulde vedtage Forslaget om 2 Artilleriecompagnier, maa jeg forbeholde mig ved en senere Forhandling af Sagen ligeledes at søge at faae vedtaget en Bestemmelse om en forøget Tilgang af Menige til Artilleriet. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 63, som angaaer Ordningen af de frivillige Corpser, har jeg haft nogen Betænkelse ved den anden Deel af det, nemlig Lit. b; som efter min Mening egentlig ikke hører hen i denne Lov, men burde optages i Værnepligtsloven. Denne anden Deel indeholder Bestemmelser om Væriggheden af en Mand's Værnepligt, og det er en Bestemmelse, som vist rettere burde findes i Værnepligtsloven. Smidertid er der jo allerede en anden Bestemmelse i denne Lov, som ligeledes burde have været optaget i Værnepligtsloven, og jeg skal derfor ikke af den Grund modsætte mig dette Forslag. Jeg har under denne Sags anden Behandling haft Keilighed til at udtale den Overbeviisning, at der i de frivillige Corpser kunde søges og findes en Forøgelse af Landets Forsvarsevne, og det var af den Grund, at jeg varmt anbefalede Regjeringens Forslag, som imidlertid blev forkastet. Da det nu vender tilbage i omtrent samme Skikkelse, om end med det Tillæg, jeg nys omtalte, saa har jeg ingen Betænkelse ved nu at tiltræde det; navnlig er den Bestemmelse, at de frivillige Corpser skulde kunne komme til at medvirke til Landets Forsvar, en Bestemmelse, der er overensstemmende med, hvad jeg har udtalt ved anden Behandling. Mit Forslag Nr. 64 gaaer ud paa, at § 192 skulde udgaae. Jeg har ved anden Behandling haft

Keilighed til at gjøre opmærksom paa den alvorlige Betænkelse, Regjeringen nærede med Hensyn til en saadan Bestemmelse, som indskrænker Lovens Livsvarighed til et vist Aaremaal. Denne Lov, som ordner vort Hærvæsen, skal jo være en Tilkjendegivelse af, at vi ere villige til at bringe de Offre, som kræves for at hævede vor Selvstændighed og danne et Forsvarsvæsen, der, saavidt menneskelige Beregninger gaae, virkelig kan sætte os istand til at hævede vor Selvstændighed ligeoverfor Angreb udenfra. Naar det nu er i høieste Grad vigtigt, at Loven fremtræder som en saadan Tilkjendegivelse af det danske Folks bestemte Villie ikke at flye de Offre, som ere nødvendige for at danne et stærkt og kraftigt Forsvarsvæsen, saa troer jeg, at det er ligesaa vigtigt, at denne Lov fremtræder uden Udtryk af Tvivl om vor hele fremtidige constitutionelle Udvikling. Loven bør fremtræde som et Udtryk af den Enighed, der finder Sted idag, og som der jo ikke er nogen Anledning til at betvivle ogsaa vil finde Sted i senere Aar. Loven er Resultatet af en fri Samvirken imellem de forskjellige Factorer af den lovgivende Magt, det er som saadan den skal fremtræde, og naar man nu behæfter den med en Tvivl om, at en saadan Samvirken vil kunne findes om 5, 7 eller 10 Aar, saa svækker man derved Lovens store Betydning som politisk Forholdsregel. Regjeringen har haft saa alvorlige Betænkelse ved at medvirke til at skabe et Præcedens af denne Art, som, saavidt mig bekjendt, ikke findes i vor Lovgivning, at den ikke vil kunne forelægge Loven med en saadan Bestemmelse til Hs. Majestæts Approbation. Det er efter en alvorlig Overveielse, at Regjeringen er kommen til dette Resultat. Dette leder mig til at omtale Forslaget under Nr. 65, som jeg kan tiltræde. Dette Forslag indeholder ganske vist en Skærpelse — som ogsaa den ærede Ordfører har bemærket, af et lignende Forslag, der forelaa til anden Behandling, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at naar dette Forslag vedtages, saa er det umuligt andet end at en Revision maa finde Sted, hvis der virkelig er Trang tilstede til den. Saaledes som det constitutionelle Liv er udviklet hos os, er det umuligt andet end at, naar de lovgivende For-